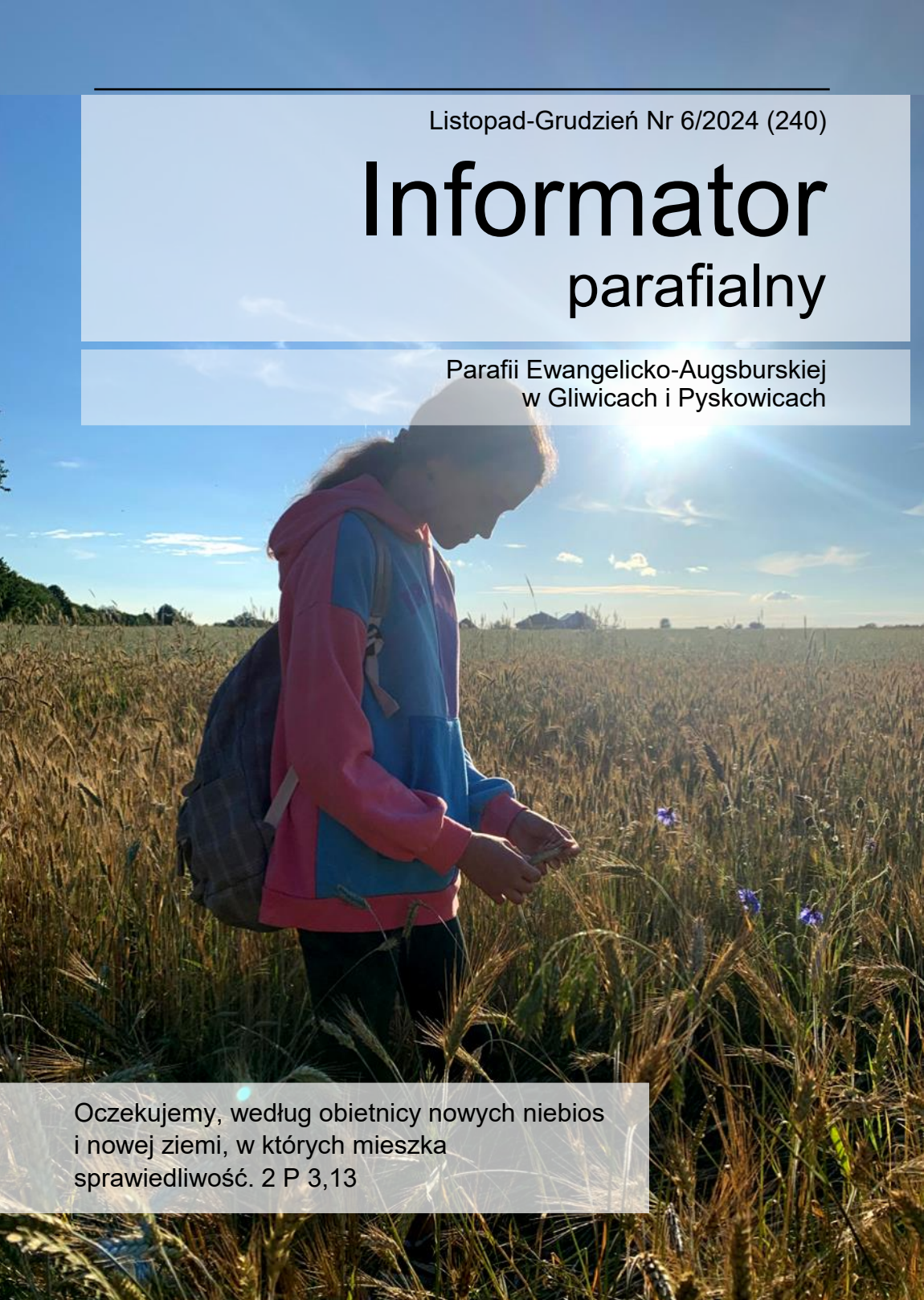

Listopad-Grudzień Nr 6/2024 (240)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Gliwicach i Pyskowicach

A young girl with a backpack is standing in a field of tall, golden-brown grass. She is wearing a pink and blue jacket and is looking down at something in her hands. The sun is shining brightly in the background, creating a lens flare effect. The sky is blue with some clouds. In the distance, there are some buildings and trees.

Oczekujemy, według obietnicy nowych niebios
i nowej ziemi, w których mieszka
sprawiedliwość. 2 P 3,13

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Gliwicach

ul. Jagiellońska 19a, 44-100 Gliwice

Kancelaria czynna: pn.- pt. w godz. 9.00-15.00

Kontakt: gliwice@luteranie.pl

Tel.: 32 231 36 49

Nr konta: 70 1020 2401 0000 0402 0044 8118

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Pyskowicach

ul. Sienkiewicza 6, 44-120 Pyskowice (kontakt Gliwice)

Nr konta: 28 2490 0005 0000 4500 8371 4075

Proboszcz: ks. Andrzej Wójcik

e-mail: andrzej.wojcik@luteranie.pl

kom. 509 339 115

Pracownik socjalny: Jadwiga Jokiel

e-mail: jadziajokiel@gmail.com

kom. 574 684 545

Adresy kościołów:

Kościół Zbawiciela: Gliwice, ul. Jagiellońska 19

Kościół Marcina Lutra: Gliwice-Łabędy, ul. Strzelców Bytomskich 18

Kościół ap. Piotra i Pawła: Pyskowice, ul. Sienkiewicza 6

Strony internetowe:

www.gliwice.luteranie.pl

Zespół redakcyjny Informatora:

Redakcja: ks. Andrzej Wójcik, Joanna Wójcik

Opracowanie graficzne, skład: Joanna Wójcik

Korekta: Maria i Czesław Czudek

Słowo od Duszpasterza listopad 2024 r.

*Oczekujemy, według obietnicy
nowych niebios i nowej ziemi,
w których mieszka sprawiedli-
wość. 2 P 3,13*

Drodzy gliwiczcy i pyskowiczcy
Parafianie!

Drodzy Sympatycy!

Biblijne hasło listopada wpisuje się w klimat miesiąca. Odwiedzamy w dzień 1 listopada groby naszych bliskich, wtedy też być może pojawiają się rozmowy na temat przyszłości, a może nawet wieczności. Jako ludzie wierzący oczekujemy przecież życia wiecznego. To czekanie bywa różne... Czasem nie możemy się już doczekać wieczności, bywa, że myśl o wieczności nas przygnębia, ale generalnie jest perspektywą na nowe, obiecane lepsze życie od tego tutaj na ziemi. Ta Boża obietnica wieczności z jednej strony jest kusząca, bo kto by nie chciał czystej sprawiedliwości, nowych niebios i nowej ziemi, a z drugiej po prostu tajemnicza, wzbudzająca w nas niejednokrotnie lęk przed nie-

ks. Andrzej Wójcik

Proboszcz Parafii

w Gliwicach i Pyskowicach

znany. Dlatego tak często możemy słyszeć w kazaniach o relacji z Bogiem, o przyjaźni z Chrystusem i o tym, że kiedy przeniesiemy się do wieczności, tam na miejscu będzie On – nasz Zbawiciel, przyjaciel Jezus, by w tę wieczność nas wprowadzić. Życzę każdemu z nas, by myśl o śmierci, o wieczności napawała nas nie tylko smutkiem, ale przede wszystkim duchową nadzieją na spotkanie z Bogiem. Myślę, że warto pomyśleć, właśnie w listopadzie, który do tego na-

strają, o naszej drodze do wieczności. W co wierzysz? Jak wierzysz? Wreszcie, czy czekasz na spotkanie z Jezusem. I nie chodzi o to, by zacząć odczuwać lęk, ale właśnie w odbijającym się świetle cmentarnych, listopadowych zniczków zobaczyć, jakby na przekór – życie!

Zatem – „Oczekujemy, według obietnicy nowych niebios i nowej ziemi, w których mieszka sprawiedliwość”. 2 P 3,13

Za nami i przed nami wiele różnych aktywności parafialnych, ciesząc się, że możemy przeżywać je razem. Społeczność to niesamowity dar! Nie zapominajmy o tym!

Dziękuję wszystkim, którzy „przykładają rękę do parafialnego pługą”. Dziękuję za: zaangażowa-

nie, modlitwę, pomoc – ofiarowanie sił i czasu, wsparcie finansowe parafii. Życzę Wam i sobie, byśmy umieli się cieszyć nie tylko z tego, co mamy osobiście, ale z tego, co mamy razem! Niech Pan Bóg Was błogosławi!

Z modlitwą o Was

Ks. Andrzej Wójcik

CHRZEŚCJAŃSKA TELEWIZJA INTERNETOWA

- docieramy z przestaniem biblijnym do grup znajomych w sieci internetowej
- co tydzień prezentujemy kilkunutowy film, który może zmienić czyjeś życie
- od Ciebie zależy czy polubisz, zasubskrybujesz i udostępnisz

2024
ROK NADZIEI

opr. ks. Wojciech Froehlich

Humor z befką

Podczas konferencji duchownych księża dyskutują na temat tego, jakie są najbardziej sprzyjające warunki do modlitwy. Podczas gdy pierwszy twierdzi, że najbardziej lubi się modlić klęcząc, drugi mówi, że najlepiej jest mu się skoncentrować na modlitwie siedząc w fotelu. Trzeci najchętniej modli się podczas powolnego spaceru w lesie, a czwarty wyłącznie na stojąco. Przypadkowo rozmowie przysłuchuje się monter urządzeń telekomunikacyjnych i mówi:

Ja najzarliwiej modliłem się zwisając ze słupa telefonicznego głową w dół na linie zabezpieczającej!

Dwaj starzy duchowni rozmawiają ze sobą.

- *Po tylu latach pracy duszpasterskiej – mówi pierwszy – mogę stwierdzić, że moi parafianie potrafią odróżniać dobro od zła.*

- *Z pewnością – odpowiada drugi z szyderczym uśmiechem – ale tylko u innych.*

Na strychu starego domu handlarz antykami odkrywa cztery, niewiele warte, drewniane figury. Mimo braku wartości odkupuje rzeźby od właściciela za niewielką sumę. W związku z tym, że handlarz wie, że motywy religijne szybko się sprzedają wystawia je w oknie z podpisem – *Czterej Ewangelści*. Już po kilku godzinach pierwsza z figur znajduje kupca, w związku z tym sprzedawca zmienia napis na – *Trzej Królowie*. Kolejna postać szybko zmienia właściciela. Teraz antykwariusz podpisuje pozostałe dwie figury – *Apostołowie Piotr i Paweł*. Następny nabywca bardzo szybko się znajduje, ale przy wyciąganiu figury z okna przez pracownika ostatnia figura się przewraca i głowa odpada od tułowia. Pracownik spodziewa się bury od swojego szefa, ale zamiast tego handlarz, po chwili namysłu, uśmiecha się do niego. Kolejnego dnia klienci mogą w oknie wystawowym podziwiać bezgłową figurę, a obok niej starannie postawioną na drewnianym cokoliki głowę, a na dole napis – *Jan Chrzciciel po ścięciu*.

Kazanie na 17 niedzielę po Trójcy Świętej 22 września 2024 r. wygłoszone w kościele Dobrego Pasterza w Guben

Niezależny Kościół Ewangelicko-Luterański (SELK)

Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga i społeczność Ducha Świętego niech będą z wami wszystkimi. Amen.

Tekst kazania:

Ewangelia Mateusza 15,21-28

Potem Jezus odszedł stamtąd i udał się w okolice Tyru i Sydonu.

A oto kobieta kananejska, wyszedłszy z tamtych okolic, wołała do niego: Zmiłuj się nade mną, Panie, Synu Dawida! Moja córka jest ciężko dręczona przez demona. On jednak nie odpowiedział jej ani słowa. Wówczas jego uczniowie podeszli i prosili go: Odpraw ją, bo woła za nami. A on odpowiedział: Jestem posłany tylko do owiec zaginionych z domu Izraela. Lecz ona podeszła i oddała mu pokłon, mówiąc: Panie, pomóż mi! On jednak odpowiedział: Niedobrze jest brać chleb dzieci i rzucać szczeniętom. A ona powiedziała: Tak, Panie, ale i szczenięta jedzą okruchy, które spadają ze stołu ich panów. Wtedy Jezus jej odpowie

Pastor Markus Müller
Rektor Naëmi-Wilke-Stift

dział: O kobieto, wielka jest twoja wiara! Niech ci się stanie, jak chcesz. I od tej chwili jej córka była zdrowa.

Drogi Zborze,

Na początku kazania chciałbym przeprowadzić pewien eksperyment. Pytanie, które sobie zadaje, brzmi: Jak odporna na rozdarcie jest gazeta po złożeniu?

A) Biorę stronę i skręcam ją w rulon. Kto jest w stanie ją rozerwać?

B) Biorę kilka stron... Kto może je rozerwać?

C) Biorę i skręcam całą gazetę. Kto potrafi ją podrzeć?

Wniosek: pojedynczy arkusz szybko się rozrywa! Ale wiele arkuszy może wytrzymać dużą siłę rozrywającą!

Drodzy zgromadzeni, dzisiejsza niedzielna Ewangelia opowiada historię kobiety, której wiara jest mocniejsza niż demonstrowana przeze mnie zwinięta gazeta.

Kobieta ta mieszka w pogańskim, obcym kraju - w Fenicji. To właśnie tam Jezus przekroczył granicę pogańskiego narodu. Najwyraźniej potrzebował odpoczynku po trudnych kłótniach w Galilei.

A teraz, czytamy, ta pogańska kobieta chce czegoś od Jezusa. Biegnie za nim i woła: „Panie, Synu Dawida, ulituj się nade mną! Moja córka jest dręczona przez złego ducha”.

Nie rezygnuje. Pozwala, by Jezus ją ignorował i obrażał. W końcu Jezus mówi jej: „Niewiasto, wielka jest twoja wiara!”. Chciałbym dziś zbadać tę wielką wiarę.

Jak widzieliśmy, ta wiara jest absolutnie odporna na rozdarcia. Wiara kobiety nie ulega rozdarciu, mimo że jest poddawana bardzo, bardzo ciężkim próbom.

Pierwsza próba - brak odpowiedzi

Drodzy zgromadzeni, zobaczmy, jak poganica przechodzi pierwszą próbę swojej wiary. Pierwszy test jest następujący: Jezus nie odpowiada jej ani słowem!

Kobieta zwraca się do Jezusa. Nie puszcza Go. Z całą wytrwałością, wręcz z wdziękiem orientального handlarza na bazarze, walczy o zdrowie swojej córki. Matki często takie są - i miejmy nadzieję, że ojcowie również - że robią wszystko, absolutnie wszystko, aby pomóc swoim chorym dzieciom. Nawet gdy wszystko wydaje się beznadziejne, chwytają się każdej deski ratunku.

Jezus jest takim ratunkiem! Ale my wiemy: On jest czymś więcej niż tylko „deską ratunkową” On jest ZBAWICIELEM! Jest jedynym, który nie tylko daje zdrowie i siłę, ale także przebaczenie i życie wieczne.

Ale: Jezus nie odpowiada jej ani słowem!

Kobieta biegnie za Jezusem i wypłakuje swoje serce, ale Jezus nie odpowiada. Nie odpowiada jej ani słowem!

Nie ma sensu spekulować, dlaczego Jezus jej nie odpowiada. Być może Jezus udał się za granicę, by zaznać ciszy i spokoju? Czy nie chciał być przez nikogo rozpoznany i pozostać incognito? Wiele na to wskazuje. Ale wiemy również, że Jezus nie ma ustalonych godzin urzędowania. Można do Niego podejść w każdej chwili. Możesz i powinienesz wylać przed Nim swoje serce i powiedzieć Mu, co leży Ci na sercu o każdej porze dnia czy nocy.

Tak, nauczyliśmy się, że zawsze powinniśmy najpierw przychodzić do Boga ze wszystkim, co mamy. Ale ON: nie odpowiedział jej ani słowem!

Jak wiele osób doświadczyło tego w podobny sposób. Zwrócili się do Boga w swoim nieszczęściu; szturmowali Go modlitwami: „Panie, pomóż mojej żonie, mojemu mężowi, dzieciom, mnie samemu. Panie, pomóż mi! Jeśli Ty pomożesz, ja złożę duży datek i obiecuję Ci: od teraz zawsze będę przychodzić do kościoła!”. Ale to nic nie dało: Bóg milczy.

Być może ty też doświadczyłeś

czegoś takiego: męczyłeś Boga swoimi prośbami. Może była to nawet sprawa życia i śmierci, a potem: Nie usłyszałeś ani słowa! Bóg milczy!

Wtedy słyszysz głos drugiej osoby w tobie, kusiciela, który woła do ciebie: „Widzisz, nie ma Boga. W każdym razie nie ma Boga takiego, jakim zawsze go sobie wyobrażałeś. Bóg jest okrutny. On pomaga - ale nie tobie. Jesteś zgubiony”.

Drogi Zborze, jak wielu z nas modliło się o zdrowie i uzdrowienie bliskich, a Bóg milczał. Ilu modliło się o to, by ich dzieci stały się kimś lepszym i nie widziało poprawy. Ilu modliło się o uratowanie swoich małżeństw i rozwiódł się.

Drogi chrześcijaninie, jakie to trudne, gdy Bóg milczy. Pierwsza próba dla wiary: brak odpowiedzi od Boga!

Druga próba - nie ja tu rządę

Kobieta z Syro-Fenicji nie daje się odpędzić. Jest uparta. Nie przestaje błagać i prosić. W końcu słyszy słowo od Jezusa, ale to jest drugi ciężki cios, drugi test jej wiary. Jezus mówi: „Zostałem posłany tylko do zagubionych owiec z domu Izraela”. Innymi słowy: „Jezus nie jest odpowiedzialny za ciebie, cu-

dzoziemko!”.

Drodzy Zborownicy, wyobraźcie sobie, gdybyśmy mieli umieścić ochroniarzy przed drzwiami kościoła, jak w dyskotecie, a oni odsyłałiby każdego, kto nie jest członkiem zboru. „Odejdź, idź do diabła. Kościół, nabożeństwo, to tylko dla członków kościoła.

Jakiż krzyk przetoczyłby się przez nasze miasta i wioski. Więź przyjaźni między nami a wszystkimi innymi zostałaby rozerwana na dobre.

Ale jak wielu ludzi doświadcza czegoś podobnego każdego dnia? Chcą uratować się przed wojną, prześladowaniami i trudnościami, i pukają do drzwi. Ale drzwi są zatrzaśnięte. „Nie jestem za ciebie odpowiedzialny!” słyszą, „Zostań tam, gdzie twoje miejsce. Mamy wystarczająco dużo na głowie”. Drzwi są zatrzaśnięte, a mury budowane.

Nie robimy tego we wspólnocie chrześcijańskiej, ponieważ od wniebowstąpienia Jezusa, najpóźniej od dnia Pięćdziesiątnicy, Chrystus Pan posłał swoich uczniów do wszystkich ludzi: „Idźcie na cały świat i czyńcie uczniami wszystkie narody...”. Wszyscy powinni usłyszeć Ewangelię i zostać zbawieni.

A jednak, jakże wielu doświadcza raz po raz, jak drzwi do wiary są przed nimi zatrzaśnięte. Być może zostałeś zirytowany przez przedstawiciela kościoła. Być może w jakiś sposób chrześcijanie poważnie cię rozczarowali. Istnieje wiele powodów, dla których ludzie czują się wykluczeni.

Chrystus Pan mówi do tej kobiety: Nie jestem za ciebie odpowiedzialny! To drugi cios, z którym pogańska kobieta musi sobie poradzić. Ale ona się nie poddaje! Druga próba wiary: Nie jestem za ciebie odpowiedzialny.

Trzecia próba - jesteś niegodny

Następnie, trzeba to powiedzieć tak ostro, Pan Chrystus obraża po raz trzeci: „Jesteście tylko psami! Dobre rzeczy, które są przeznaczone dla dzieci Izraela, nie są rzucane psom!

Nie wiem, jak ty byś zareagował, ale mogę sobie wyobrazić, że większość z nas natychmiast odeszłaby smutna i zła. Z pewnością nie chcielibyśmy mieć więcej do czynienia z tym aroganckim Jezusem.

Czulibyśmy, że nasz honor został naruszony. Powiedzielibyśmy sobie: „Możemy się bez niego obejść. Prędzej umrzemy, niż poprosimy

go o cokolwiek ponownie”.

A jednak ta kobieta przylgnęła do Jezusa: „Tak, Panie, masz rację! Ale psy jedzą okruchy, które spadają ze stołu ich panów”.

Stoi pośród i za ludem Izraela i mówi: „Ale nadal polegam na Tobie, że mi pomożesz. Wystarczy mi najmniejsza pomoc”.

Trzeci test wiary brzmi: Jesteś niegodny!

Drogi Zborze, ta kobieta jest wspaniałym wzorem do naśladowania dla naszej wiary. Jej niezachwiana wytrwałość w wierze i zaufanie mogą pobudzić nas do wytrwania w wierze.

Ponownie sięgnę po gazetę.

Albo nasza wiara pęka coraz bardziej z każdym niepowodzeniem i wkrótce całkowicie się rozpadnie, jak ta strona gazety.

Albo wzmacniamy naszą wiarę, dodając do niej coraz więcej stron, aby mogła przetrwać nawet najcięższe próby.

Jak można to zrobić? Kilka krótkich wskazówek na koniec.

1. Modlę się, a Bóg milczy!

Zrób tak, jak zrobiła ta kobieta. Nie przestawaj się modlić. Nie przestawaj przychodzić do Boga ze swoimi

prośbami. Nie przestawaj chodzić na nabożeństwa. Słuchaj, módl się, śpiewaj, wierz. To wzmocni twoją wiarę. Jezus obiecał w innym miejscu: „Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam!”.

2. Masz wrażenie, że Bóg nie chce mieć z tobą nic wspólnego, to zacznij kłócić się z Bogiem i trzymaj Jego własne słowo przeciwko Niemu. Powiedz: „To prawda, że nie jestem Żydem, a jednak powiedziałeś apostołom: Idźcie na cały świat... Dlatego przyszedłem do Ciebie i ufam Tobie. Panie pomóż.”

Podnieś Jego własne słowo do Boga, a wzmocnisz swoją wiarę.

3. Jeśli wtedy usłyszysz: Tak, to prawda, ale spójrz na siebie. **Czy powinienem przyjąć kogoś takiego jak ty?** Jesteś całkowicie nie do przyjęcia. Niegodny. Jak często zaprzeczałeś Mi i postępowałeś wbrew Moim słowom? Jak często nie dbałeś o Mnie? A teraz przychodzisz do Mnie? Teraz nagle chcesz, abym ci pomógł?

Wtedy, drogi chrześcijaninie, podnieś przed Bogiem Ojcem krzyż, na którym umarł za ciebie Jego Syn: „Ojcze, spójrz na krzyż. Twój Syn umarł na nim także za mnie, niegodną istotę ludzką. Pa-

nie, przebacz! Wiem, że nie jestem godzien być Twoim dzieckiem, ale pomóż mi przez wzgląd na Jezusa!”.

W ten sposób wzmacniasz swoją wiarę z pomocą Ducha Świętego!

Podobnie jak ta cudzoziemka, zdasz sobie sprawę, że Bóg nie jest obojętny. Wysłuchał cię. Nie idzie dalej beztrzesko. Zatrzymuje się i słucha. Pomaga i zbawia.

Nie spełnia wszystkich naszych życzeń, ale daje ci zbawienie. Daje ci niebo. Daje ci przyszłość z Nim. Daje ci życie.

To, czego Jezus doświadczył na krzyżu i w Wielkanoc, a mianowi-

cie zmartwychwstanie i zwycięstwo nad śmiercią i piekłem, daje również tobie. Zabiera cię do społeczności swoich dzieci. Będziesz więc uzdrowiony!

Drodzy zgromadzeni, wiara cudzoziemki jest silniejsza niż sobotnie wydanie „Gazety Wyborczej”. Tak więc - z Bożą pomocą - niech wasza wiara również będzie silna i odporna! Amen.

Niech pokój Boży, który przewyższa wszelkie zrozumienie, strzeże waszych serc i umysłów w Chrystusie Jezusie. Amen.

Historia Herrnhut w pigułce

Odnowiona Jednota Braterska z Herrnhut ma swoje korzenie w Saksonii na Górnych Łużycach. Pierwsi członkowie wspólnoty nazywający się nawzajem braćmi i siostrami uciekli z Moraw (dziś część Republiki Czeskiej) pod wpływem prześladowań religijnych. Z powodu ich pochodzenia nazywa się tę wspólnotę „braćmi morawskimi”. Dziś jednota braterska z Herrnhut należy do niezależnego kościoła protestanckiego rozprzestrzenionego na całym świecie.

Z powstaniem wspólnoty braterskiej z Herrnhut związana

jest postać Nikolausa Ludwiga hrabiego von Zinzendorfa. Wywodził się z rodziny szlacheckiej z Dolnej Austrii, która pod wpływem reformacji przyjęła wyznanie ewangelickie. Na skutek nasilających się represji i prześladowań za wiarę pod rządami katolickich Habsburgów, ojciec Zinzendorfa wyemigrował do Saksonii. Hrabia Zinzendorf kształcił się w szkole teologa protestanckiego, gdzie wzrastał w duchu pietyzmu. Młody hrabia otrzymał od swojej babki dobra rycerskie Berthelsdorf na Górnych Łużycach.

W 1722 roku hrabia Nikolaus Ludwig von Zinzendorf udzielił azylu pierwszym uchodźcom z Moraw, którzy uciekali ze względu na swoją wiarę. Jakiś czas po pokoju augsburskim w 1555 r. rozpoczęła się kontrreformacja przeciwko wyznawcom kościołów protestanckich na terenach znajdujących się pod panowaniem rodu królewskiego Habsburgów. Kontrreformacja była motywowana walkami politycznymi i spowodowała, że protestanci szukali schronienia w luteranńskiej Saksonii. Wraz z osiedleniem się pierw-

szych dwóch rodzin powstała szybko rozwijająca się społeczność Herrnhut (co oznacza: „pod ochroną Pana”). Zdecydowana większość uchodźców pochodziła z silnie zrekatolizowanych regionów Habsburgów w Czechach i na Morawach. Inni pochodzili ze Śląska, Skandynawii i Królestwa Niemiec.

Zgodnie z przekazem 17 czerwca 1722 roku cieśla przybyły z Moraw Christian David ściał pierwsze drzewo do budowy Herrnhut. Powstała wspólnota rozwijała się pod wpływem hrabiego Zinzendorfa i napływających chrześcijan uciekających przed prześladowaniami.

31 sierpnia 1722 roku mieszkańcy Herrnhut wzięli udział w wieczerzy Pańskiej w kościele w Berthelsdorf, co przeżyli jako formę przebudzenia. Dzień 13 sierpnia uznany został odtąd jako dzień utworzenia wspólnoty, która postrzegana się jako jednota przebudzonych chrześcijan.

Zinzendorf uważał początkowo wspólnotę za „kościółek w kościele”, a tym samym jako ponad wyznaniową wspólnotę

braterską, której członkowie głęboko przeżywali wiarę chrześcijańską i nieśli ją na cały świat. Z czasem wspólnota przyjęła struktury kościelne. Tworząc jedność braterską odnowionych chrześcijan Zinzendorf nawiązał do tradycji braci czeskich i przyjął z rąk Daniela Ernsta Jablonskiego, ostatniego biskupa polskiego odłamu braci czeskich, sakrę biskupią. Zinzendorf stworzył też własne praktyki religijne, które nie odwoływały się do braci czeskich, np. idea duchowej wspólnoty żyjącej i mieszkającej razem. Jej członkowie tworzyli mniejsze grupy zwane chórami, czyli mniejsze grupy wyróżnione według płci, wieku i stanu cywilnego. Bracia i siostry, a także wdowy i wdowcy, tworzyli osobne chóry. Dla tych grup budowano osobne domy, w których bracia i siostry mieszkali, spali, jedli i wykonywali swoją pracę rzemieślniczą.

Plac Zinzendorfa, jaki znamy dzisiaj, był centrum młodej osady Herrnhut. Wokół tego centralnego placu widzimy Salę Kongregacyjną (Salę Spotkań Kościoła) i Domy Chóru, składa-

jące się z Domu Sióstr, Domu Braci i Domu Wdów, do których przylegają pokoje mieszkalne dla rodzin i pomieszczenia do wykonywania prac.

Zinzendorf inicjował różne formy spotkań duchowych jak: uczta miłości (wspólny posiłek w domu modlitwy składający się z herbaty i słodkich bułeczek z rozważaniem Słowa, modlitwą i śpiewaniem pieśni- uczta miłości jest organizowana po każdym herrnhuckim pogrzebie), godzina śpiewów oraz wspólne lub indywidualne czytanie losowo wybranych fragmentów z Biblii na każdy dzień tzw. Losungen (polska edycja to: „Z Biblią na co dzień”). Te krótkie cytaty z Biblii miały stanowić „duchowe pożywienie” dla czytających na dany dzień. Praktyka ta przetrwała do dziś. Co roku losowo wybiera się w Herrnhut krótkie wersety, które mają znaczenie dla członków jednoty na całym świecie.

Początek wypraw misyjnych - rok 1732.

Wkrótce po założeniu Kościoła morawskiego bracia i siostry wysyłali spośród siebie misjona-

rzy w odległe zakątki świata. Ich celem było szerzenie Ewangelii, czyli Dobrej Nowiny o Jezusie Chrystusie, co według kongregacji Herrnhut obejmowało edukację i promowanie samowystarczalności wśród rdzennej ludności.

Kolonie herrnhuckie reprezentują podstawowe wartości, które odwołują się do wspólnego życia ludzi wywodzących się z różnych kultur, religii w Europie, oraz mówiących innymi językami. Zwolennicy Zinzendorfa już w XVIII wieku opowiadali się za równouprawnieniem płci oraz ludzi posługujących się różnymi językami i odmiennym kolorem skóry. Wychodząc z założenia, że wszyscy ludzie są przed Bogiem równi, sprzeciwiali się ograniczaniu ludzi różnych kultur (tworzeniu gett). Ich otwartość i wola przekazywania własnych doświadczeń religijnych przyczyniła się do podjęcia misji. W pracy misyjnej respektowali inne języki, badali obce kultury i tradycje, aby jak najlepiej przekazać Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie. Godne uwagi jest również zaangażowanie ekumeniczne, ponieważ ten

niezależny kościół, postrzega siebie jako wspólnotę, która nie zamyka się w ciasnych ramach swojego wyznania, a raczej dąży do przewyciężenia procesów wyłączania poszczególnych grup wyznaniowych.

Początkiem XIX w. na bazie pracy misyjnej „Wspólnota Braci Herrnhut” stała się kościołem ogólnoswiatowym z niezależnymi prowincjami w Afryce, Azji, Ameryce i Europie – poza Niemcami nazywana jest także „Kościołem Morawskim” lub „Iglesia Morava”. Dziś Kościół Morawski liczy około 6 000 członków w Niemczech i około

1 040 500 członków na całym świecie. Siedziba główna nadal mieści się w Herrnhut.

Historia powstania gwiazdy herrnhuckiej.

Gwiazda Herrnhut, która powstała ponad 160 lat temu w Kościele Odnowionych Moraw, jest uważana za źródło wszystkich ręcznie robionych gwiazd bożonarodzeniowych. Na początku XIX wieku w pomieszczeniach internatu kościoła morawskiego zabłysła pierwsza gwiazda wykonana z papieru i tektury. Ponieważ warunki

życia na terenach misyjnych były często bardzo niekorzystne, rodzice odsyłali dzieci w wieku szkolnym do ojczyzny. Edukację i wychowanie otrzymali pod egidą Kościoła morawskiego.

Szkoły morawskie cieszyły się tak dobrą opinią w połowie XVIII wieku, że kongregacja Herrnhut uznała za konieczne wydanie powszechnych ogłoszeń, w których zażądała, aby dzieci niezarejestrowane nie były w żadnym wypadku posyłane do ich szkół. Szkoły wówczas i teraz odzwierciedlają filozofię

Kościoła morawskiego i są wzorowane na wszechobejmującym podejściu, prowadząc jednocześnie wychowanie religijne, społeczne i naukowe połączone z poszukiwaniem praktycznego wymiaru edukacji.

Oczywiście, szkoły z internatem nie mogły zastąpić domu. Rozłąka z rodzicami była dla dzieci bardzo bolesna, szczególnie w okresie Adwentu i Bożego Narodzenia. Stąd gwiazda jako symbol historii biblijnej była mile widzianym pomocnikiem. Nauczyciel po raz pierwszy użył

gwiazdy na lekcji matematyki, aby pomóc dzieciom lepiej zrozumieć geometrię. Pozwolił dzieciom w szkole z internatem konstruować gwiazdy o różnych kształtach geometrycznych, które później zdobiły klasy szkolne. Pierwsze gwiazdy były w kolorze białym i czerwonym – białe na znak czystości, a czerwone na znak krwi Jezusa Chrystusa. Od tamtej pory dzieci zawsze tworzyły swoje gwiazdy w pierwszą niedzielę Adwentu i przeniosły ten zwyczaj do swoich rodzin.

Pod koniec XIX wieku biznesmen Pieter Hendrik Verbeek skonstruował pierwszą gwiazdę z ramionami przymocowanymi do metalowej ramy. Można było ją zmontować, wsuwając papierowe końcówki w metalową ramę. Ta innowacja umożliwiła rozebranie gwiazdy i jej wysyłkę.

Początek produkcji jest ściśle związany z nazwiskiem niestrudzonego wydawcy książek i muzyki Pietera Hendrika Verbeeka, który w swojej księgarni sprzedawał pierwsze gwiazdki. Verbeek pozostał partnerem fabryki gwiazd aż do swojej śmierci. Jego następcą na stanowisku

dyrektora został w 1925 roku jego syn Harry.

Tylko oryginał z 25 ramionami!

W ciągu kolejnych lat P.H. Verbeek dopracował konstrukcję i założył Towarzystwo Gwiazd Herrnhuckich Stern.Gesellschaft mbH Herrnhut”.

W 1925 roku zarejestrował patent na pierwszą bezramową gwiazdę Herrnhut Star. Model ten odpowiada gwiazdom produkowanym współcześnie:

17 ramion o podstawie kwadratowej i 8 ramion o podstawie trójkątnej. Samonośna konstrukcja znacznie ułatwiła masową produkcję, sprzedaż i dostawę i była istotną cechą skutecznego marketingu na całym świecie.

Opracowała: Joanna Wójcik na podstawie:

1. www.herrnhuter-sterne.de;
2. Matthias Donath i Lary-Arne Dannenberg „Herrnhuckie Kolo-
nie w Europie” Zentrum fur Kul-
tur//Geschichte

Zostałem poproszony o napisanie kilku słów wspomnień z okresu tworzenia Ewangelickiego Towarzystwa Edukacyjnego w Gliwicach i zakładania szkół społecznych.

W moim wypadku wszystko zaczęło się o wiele wcześniej. Jeszcze we wczesnej młodości przeżyłem osobiste spotkanie z moim Zbawicielem, co zmieniło moje wektory i plany na dorosłe życie. Zawsze chciałem być rolnikiem. Jednak przed maturą bardzo mocno odczułem powołanie do tego, by być tym, który głosi Ewangelię w Kościele. Gdy zdawałem na Chrześcijańską Akademię Teologiczną od samego początku wiedziałem, że Bóg powołuje mnie do tego, aby być duchownym.

Podczas studiów często dyskutowaliśmy w gronie studentów o wizjach naszych parafii w przyszłości. Wiedziałem, że parafia, w której będę pracował, musi opierać się na maksymalnie dużym zaangażowaniu ludzi. Chciałem też wypracować warsztat kaznodziejski do tego stopnia, by swobodnie przekazywać Dobrą Nowinę w sposób dostępny dla słuchaczy. Napisałem

Bp Jerzy Samiec

pracę magisterską o „Roli grupy w pracy parafialnej”. Dużo czytałem o historii przebudzeń jak i o rozwoju i funkcjonowaniu wielu zborów w przeszłości.

Marzyłem o pracy na Mazurach. Nie spodziewałem się, że zostanę posłany na Górny Śląsk. Miesiąc po ordynacji w indywidualnej rozmowie bp Janusz Narzyński powiedział mi: „Niech ksiądz skierowanie do Zabrze i Gliwic traktuje jako Bożą wolę.”

Mieszkając w Zabrzu i jednocześnie pomagając ks. Figaszewskiemu marzyłem o tym, jak mogłaby funkcjonować parafia w Gliwicach gdyby okazało się, że jakimś cudem zostanę skierowany do tego miejsca. Gdy tak się stało, zacząłem realizować swoje marzenia.

Niewiele by one jednak znaczyły, gdyby nie były w Bożym planie. To Pan Bóg sprawił, że w Gliwicach znalazło się wielu entuzjastów idei kształcenia młodzieży w swoich szkołach. Nie będę wymieniał nikogo z nazwiska, ale była wśród nich osoba, która zrezygnowała z funkcji dyrektorskich w dużej szkole na rzecz walki i zmagania się z ciągłymi trudnościami w powstającym liceum.

To Pan Bóg sprawił, że miasto oddało nam budynki przy ul. Franciszkańskiej przez nie wcześniej używane. Miało miejsce bardzo wiele wydarzeń, które ocierały się o cud. Moje wspomnienie z początków to przede wszystkim ciągła walka, ciągłe troski i nieprzerwana nadzieja na rozwój. Nadzieja, która dawała siły do dążenia do przodu.

Sam byłem najmniej zaangażowany w rozwój szkoły, ale z podziwem patrzyłem na tych, którzy stali z przodu. Dlatego chciałbym powiedzieć, że na tamten czas wiedziałem, że powstawanie tych szkół było w Bożym planie. A jak to zwykle bywa z Bogiem - nie wszystko daje od razu, lecz prowa-

dzi takimi drogami, na których często wołamy o pomoc, o ratunek, o wsparcie. On chce, żeby docierało do nas: „dosyć masz gdy masz łaskę moją”. Powstanie naszych gliwickich szkół było zawsze połączone z zaangażowaniem wielu ludzi dobrych serc, którzy wspierali sprawę na tyle, na ile potrafili.

Gdy w roku 2014 w Warszawie powstawała szkoła podstawowa widziałem inny model, taki bardzo profesjonalny. Znaleźli się bogaci fundatorzy, który wraz ze wsparciem parafii szybko rozwinęli nowoczesną placówkę oświatową. Inny świat.

Ja jestem wdzięczny memu Panu, że prowadził nas naszą indywidualną drogą. Jestem wdzięczny, że ciągle posyłał ludzi chętnych do wparcia, a przede wszystkim, że wzmacniał tych, którzy przyłożyli rękę do pług na samym początku. Dziś jest już drugie pokolenie, które prowadzi i rozwija nasze szkoły.

Dziękuję Panu Jezusowi za Jego powołanie i prowadzenie. Chwała naszemu Panu.

O tym co za nami..

Koniec wakacji – przygotowania do kolejnego roku szkolnego.

28 sierpnia—Konferencja katechetyczna

28.08.2024 r. Katecheci naszej parafii (Justyna Minkina i ks. Andrzej Wójcik) uczestniczyli w Diecezjalnej Konferencji Katechetycznej w Pszczynie. Generalna Wizytator Lekcji Religii - diak. Ewa Below omówiła problematykę Standardów Ochrony Małoletnich w praktyce.

Uczestnicy zastanawiali się nad atrakcyjnością lekcji religii w dzisiejszej odświeżonej oraz grywalizacją, czyli metodą angażującą, motywującą i satysfakcjonującą uczniów i nauczycieli. Poznali też kilka nowych, religijnych gier planszowych. W rozważaniu biblijnym poprowadziła Sabina Szłapa, a pieczę nad całością spotkania sprawował ks. bp Marian Niemiec.

Prace renowacyjne:

Renowacja bramy kościelnej w Pyskowicach oraz domku do zabaw dla dzieci w ogrodzie parafialnym w Gliwicach.

Początkiem roku szkolnego ruszyły spontaniczne prace zainicjowane przez parafian.

W Pyskowicach pani Alicja Potempa oczyściła i pomalowała furtkę i bramę prowadzące do kościoła. Za tę pełną poświęcenia inicjatywę serdecznie dziękujemy, tym bardziej, że na tę pracę pani Alicja poświęciła 4 dni. Dziękujemy też za zakup potrzebnej farby.

W Gliwicach wymieniono zbutwiałe schodki domku zabaw dla dzieci w ogrodzie parafialnym tak, by na pierwszej herbatce parafialnej po wakacjach, dzieci mogły bawić się już bezpiecznie. Dziękujemy stolarzowi p. Lucjanowi Strancichowi za szybkie wykonanie nowych schodków, oraz dzieciom: Amelii, Antonowi, Alisie i Nel, które pomogły pastorcej pomalować nowe schodki drewnochronem.

1 września – rozpoczęcie roku szkolnego.

To było wyjątkowe nabożeństwo. Kazanie w Gliwicach wygłosiła nasza katechetka – Justyna Minkina. Dzieci tradycyjnie zostały zaproszone, by usiąść na dywanie przed ołtarzem, aby lepiej widzieć, a ksiądz Andrzej asystował w trymaniu rekwizytów potrzebnych do przedstawienia treści kazania. Przekaz był prosty i jasny – jest tylko jedna droga do pokoju z Bogiem, poprzez przyjęcie ofiary Chrystusa i życie z Nim na co dzień. Czy stało się to już w Twoim życiu?

Dziękujemy Justynie za przypomnienie tej ważnej prawdy. Po nabożeństwie, podczas herbatki parafialnej w ogrodzie, mogliśmy podyskutować o tym, co usłyszeliśmy na nabożeństwie oraz o tym, co przeżyliśmy podczas wakacji.

2 września – Inauguracja Roku Szkolnego 2024/25 w Szkołach ETE.

Podczas inauguracji nasz duszpasterz miał zaszczyt i przywilej pomodlić się, błogosławić i powiedzieć kilka słów do dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli zgromadzonych w auli szkół ETE (na

wszystkich 4 inauguracjach wg. grup wiekowych). Ks. Andrzej w swoim przemówieniu nawiązał do hasła, które jest mottem naszych szkół SP i LO ETE na ten rok: „Bóg uczynił mnie wyjątkowym, chcę więc odkrywać swoje talenty i służyć nimi innym”. Werset biblijny - „Oto na moich dłoniach wyrysowałem Cię” Iz 49,16 został dedykowany słuchaczom z przypomnieniem jakże ważnej prawdy, że - nasza wartość jest w Bogu.

8 września—SNSN

8 września miało miejsce spotkanie Nauczycieli Szkółek Niedzielnych, uczących w naszej parafii.

Justyna Minkina zapoznała nauczycieli ze Standardami Ochrony Małoletnich, przygotowała też odpowiednie dokumenty i instrukcje dla nauczycieli. Ponadto, omówiono plan szkółek niedzielnych na kolejny rok, a przede wszystkim zaplanowano najbliższe miesiące.

Tej samej niedzieli odbyła się wyjątkowa szkołka misyjna, która miała na celu zwrócić uwagę dzieci na to, jak cenną księgą jest Biblia jako Słowo Boże. Dzieci wysłuchały historii młodej dziewczynki, której starania o posiadanie Biblii na wła-

sność miały wpływ na powstanie Brytyjskiego Towarzystwa Biblijnego. Dzieci, naśladowując losy bohaterki, miały za zadanie przejść długą i zawiłą drogę, a potem znaleźć i zgromadzić ukryte w ogrodzie parafialnym monety, tak by ostatecznie mogły same kupić Biblię. Udało się i dzieci dostały swoją Biblię, którą następnie zjadły! Nie taką papierową, ale z ciasta! Upiekła ją dla nas Ewa Ciecierska, której talent cukierniczy można zobaczyć na zdjęciach. Słowo Boże jest dla nas BARDZO DOBRE! Mogliśmy poczuć to wszystkimi zmysłami.

12-15.09 Wyjazd do Wittenbergii

Wszyscy nasi konfirmandzi (z rocznika 2024 – 7 osób) wzięli udział w wycieczce Śladami Marcina Lutra. To diecezjalna wycieczka, która co roku organizowana jest dla konfirmandów diecezji katowickiej. Podczas tego szczególnego wyjazdu młodzież nie tylko zapoznaje się z historią reformacji i dziejami Marcina Lutra, zwiedzając miejsca, w których rozgrywały się najważniejsze wydarzenia tego okresu historii, ale również ma wiele okazji do integracji (wspólny

czas w grupach, gra miejska, nabożeństwo, społeczność). Cieszy fakt, że kolejny rocznik konfirmandów wraca z tej wycieczki i mówi: „było super!” Dziękujemy!

14 września Spotkanie dla małżeństw – - Studzionka

Nasze Pastorostwo poprowadziło spotkanie dla małżeństw w Parafii E-A w Studzionce, którego tematem było: „Kim jestem w małżeństwie? Nie uciekaj – rozmawiaj.” Spotkanie dotyczyło spraw związanych z poczuciem tożsamości oraz sposobów poprawienia wzajemnego komunikowania się w małżeństwie. Co zaskakujące, pomimo złej pogody na spotkanie przyszło tak wiele osób, że trzeba było dostawić krzesła i stoły.

21-22 września - wycieczki do Hernnhut i Guben

Wczesnym rankiem (lub dla niektórych pewnie późną nocą), gdy miasto Gliwice jeszcze smacznie spało, przed parafię w Gliwicach zajeżdżał wycieczkowy autokar.

Co zaskakujące, mimo wczesnej pory, wszyscy zapisani na wycieczkę stawili się punktualnie i dokład-

nie o 5:00 rano byliśmy gotowi do drogi. Czekало nas kilka godzin jazdy. Mijaliśmy tereny dotknięte powodzią i w czasie porannej modlitwy, ksiądz Andrzej polecał Bożej opiece wszystkich poszkodowanych.

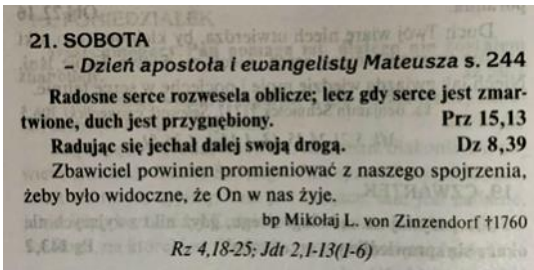
W autobusie panowała atmosfera podekscytowania, zostały rozdane śpiewniczki wyjazdowe i razem z naszym duszpasterzem gitarzystą, śpiewaliśmy o poranku pieśni pochwalne dla naszego Dobrego Stwórcy.

Wyjazdowi towarzyszyło Boże błogosławieństwo od samego początku. Już tydzień wcześniej, gdy zastanawialiśmy się w niedzielę przed nabożeństwem, czy wyjazd dojdzie do skutku z powodu podtopień dróg, na niebie pojawiła się kolorowa tęcza - znak Bożej obietnicy, że już nigdy nie zniszczy ziemi potopem. Obraz bardzo wymowny. Już wtedy nabraliśmy nadziei, że wszystko się uda.

W autokarze, Marysia Czudek odczytała teksty z książeczki „Z Biblią na co dzień”, które również zdawały się nie być przypadkowe. Ponadto tekst komentarza został na ten dzień zacytowany za bp. Zinzendorfem, od którego przecież cała

historia Herrnhut i książeczki „Z Biblią na co dzień” się zaczęła. Nieprzypadkowe!

Przed granicą z Niemcami spotkała się z nami Gabi Blachowska, inicjatorka całej wycieczki. Gabi towarzyszyła nam już do końca jako serdeczny opiekun. W Herrnhut okazało się, że pastor razem ze zborownikami akurat tego dnia był na wyjeździe i nie udało nam się go

poznać. Przyjęła nas za to przewodniczka, która przedstawiła historię parafii oraz jej charakterystyczne cechy. Cudownym odkryciem okazał się Andrzej Marcol – doskonale zna niemiecki i wspaniale wcielił się w rolę tłumacza. Na początek zwiedziliśmy Dom Modlitwy. Sala zborowa jest bardzo skromna, pomalowana w całości na biało. Nawet krzyż jest biały na białej ścianie, aby zaakcentować to, że śmierć Chrystusa nie była końcem, a nadzieja chrześcijańska płynie przede wszystkim z Jego zwycięstwa nad śmiercią – ze zmartwychwstania. W pewnym momencie pani przewodnik poprosiła nas, byśmy znaleźli w głównej sali kościoła przynajmniej 30 najcenniejszych rzeczy. Wymienialiśmy organy, balkony, fisharmonię, a nawet charakterystyczną gwiazdę u sufitu, ale to nie o to chodziło. Okazało się, że w kościele w Herrnhut to ludzie są tym, co jest w nim najcenniejsze. Piękne, prawda?!

Następnie udaliśmy się do niewielkiego muzeum Herrnhut znajdującego się na piętrze budynku zborowego. Tam mogliśmy obejrzeć misę, z której tradycyjnie losu-

je się wiersze na każdy rok do książeczki „Z Biblią na co dzień”, szkatułki i losy, które służyły zborowi do podejmowania ważnych decyzji. Wszystkie ważne decyzje podejmowano bowiem dopiero po konsultacji z Bogiem – w modlitwie, prosząc Boga o Jego Słowo. Zapoznaliśmy się również z mapami, które przedstawiały podróże misyjne członków społeczności. Niesamowite, że tak mała społeczność będąc posłuszną słowom Zbawiciela: „Idźcie na cały świat i głosście ewangelię wszystkiemu stworzeniu”, była w stanie wysłać misjonarzy na wszystkie kontynenty.

Po lunchu przygotowanym przez wolontariuszy i krótkim spacerze po miejscowości, zostaliśmy zaproszeni do salki zborowej na kawę. Przywitała nas niewysoka, cudow-

Misa do losowania wersetów biblijnych.

nie gościnna, uśmiechnięta i pełna energii Margit. Jedliśmy i śpiewaliśmy do akompaniamentu przygrywanego na pianinie przez Adama Marka.

Na koniec udaliśmy się z panią Margit na cmentarz. Groby na cmentarzu w Herrnhut przykryte są skromnymi płytami nagrobnymi. Płyty wraz z upływem czasu

zapadają się w ziemię, jak porównała to pani gospodarz, podobnie jak ziarno zasiane w glebie, by wydać owoc życia wiecznego.

Ostatnim ważnym punktem tego dnia było zwiedzanie fabryki gwiazd herrnhuckich. Mogliśmy przyjrzeć się powstawaniu charakterystycznych gwiazd, a także zakupić takie dla siebie lub samemu taką gwiazdkę zrobić. Było to bardzo ciekawe doświadczenie.

Kolejny dzień rozpoczęliśmy od nabożeństwa prowadzonego przez ks. prof. Marcusa Mullera w kościele w Guben. Jego inspirujące kazanie drukujemy na stronach 6-11 tego numeru Informatora Parafialnego. Po nabożeństwie herbatka, ciasto i zwiedzanie Guben i Gubina oraz kompleksu Naëmi-Wilke Stift. Ciekawe, że zarówno kościół jak i szpital w Guben wybudowała ta sama osoba w odpowiedzi na rodzinne tragedie. Był to ówczesny przedsiębiorca, właściciel znanej wytwórni kapeluszy Friedrich Wilke w XIXw. Po samobójczej śmierci swojego syna Wilke postanowił zbudować kościół, aby ludzi nie musieli umierać w rozpacz, natomiast w 1878 r. ufundował szpital dziecięcy z 14 łózkami,

po tym jak jego ukochana 14-letnia córka zmarła na tyfus. Zrobił to, aby ratować inne chore dzieci. Przychodzi na myśl refleksja, że w obliczu własnej tragedii każdy z nas ma wybór - czy popaść w zgorzknienie, czy przekuć swoje doświadczenie w coś, co zmniejszy ból innych ludzi. Decyzja należy do każdego z nas.

Fundację, którą założył Wilke wraz ze szpitalem, nazwał imieniem swojej córki - Naëmi. W 1879 roku szpital rozbudowano o przedszkole, a 5 lat później o dom macierzysty diakonis. Po dziś dzień dzieci z przedszkola przychodzą pod tablicę upamiętniającą Naëmi Wilke w dzień jej urodzin, aby wysłuchać historii jej życia i zaśpiewać dla niej urodzinową piosenkę.

Każde miejsce, które odwiedziliśmy podczas wyjazdu było pełne wzruszającej historii ludzi, którzy swoje życie poświęcili Panu i starali się wnieść dobro i nadzieję w swoje niełatwe przecież czasy. Jestem pewna, że wszyscy uczestnicy mocno przeżyli ten wyjazd i każdy z nas wracał do domu z sercem wypełnionym przemysleniami.

JW

Wspólny wyjazd parafialny dostarczył super wrażeń z pobytu w Herrnhut, pozwolił poznać historię miejscowej społeczności, ale też aktualne ich działania. Mielśmy możliwość odwiedzin fabryki gwiazd herrnhuckich znanych na całym świecie, następnego dnia uczestniczyć w nabożeństwie w Guben, zwiedzić miasto w towarzystwie rektora Centrum Naëmi-Wilke Stift, poznać działalność całego ośrodka.

Dodatkowo, jako grupa parafialna, mogliśmy się bliżej poznać podczas podróży i budować wspólne relacje.

Dziękujemy organizatorom za pomysł i sprawne ogarnięcie całej wycieczki.

Adam Marek

Wycieczkę do Herrnhut i Guben wspominam bardzo dobrze, sprawiła mi wiele radości.

Była dobrze zorganizowana i dostarczyła wiele wrażeń.

Pozналиśmy ludzi z tamtejszej społeczności, którzy przyjęli nas ciepło i serdecznie.

Pozналиśmy historię tych miejsc i żyjących tam ludzi. Dowiedzieliśmy się więcej niż można by przeczytać w przewodnikach.

Nabożeństwo w Guben było bardzo budujące.

Joanna Maciejczyk

Wycieczka do Herrnhut to fajny czas spędzony
w miłym towarzystwie. Samo Herrnhut
zaskoczyło ciszą i spokojem sobotniego dnia.
Gabriela Chodura

27 września—Kolacja dla mężczyzn

Tego wieczoru miała miejsce Kolacja dla Mężczyzn w hotelu Mikulski w Gliwicach, która od jakiegoś czasu, organizowana jest przez naszą parafię. Słuchaliśmy wykładu ks. Leszka Czyży, który mówił o wierności Bogu. Muzyką i świątecznym podzielił się Robert Kasprówicz, a wrażeniami z niesienia pomocy osobom na terenach dotkniętych powodzią – panowie: Piotr Bratek, Sławomir Łachacz, ks. Wojciech Pracki. Był to bardzo dobry czas w męskim gronie (60 osób) z ważnymi treściami i przesłaniem!

Co sprawia...

Co sprawia, że mężczyzna w piątkowy wieczór, niezależnie od wieku, zamiast odpoczywać po całym tygodniu pracy lub nauki, zamiast spędzać miło czas na (niepotrzebne skreślić) oglądaniu filmu, graniu na komputerze, robieniu porządków w garażu, spacerowaniu z żoną, gotowaniu sobotniego obiadu, zabawy z dziećmi, majstrowaniu przy ukochanym auteczku lub robieniu czegokolwiek innego, wybiera się 27 września do Hotelu Mikulski w Gliwicach mimo zapadającego zmroku i prognozy pogody zapowiadającej wieczorny deszcz?

Otóż dla każdego z kilkudziesięciu uczestników, tych z bliska i tych

z Opolszczyzny, Orzesza czy Śląska Cieszyńskiego, tych widzianych w poprzednią niedzielę i tych nie spotkanych od kilku lat powody są takie same, choć proporcje zapewne się różnią. Dla porządku wymieńmy kilka z nich:

- pyszne jedzonko w ilościach zgoła nieograniczonych;
- mówca znany i lubiany; Leszek Czyż w pełni formy z mocnym poselstwem o wierności na przykładzie życia Daniela i znaczeniu wierności w codziennym życiu;
- muzyczna niespodzianka - Robert Kasprowicz z refleksyjną muzyką i tekstami do refleksji i zastosowania;
- przejmujące relacje parafian z Opola i Gliwic z wyjazdów na tereny dotknięte powodzią i ich wspo-

mnienia ze spotkań z ludźmi dotkniętymi tragedią;

- możliwość spotkania starych znajomych i poznania nowych.

Jest niemal pewne, że u każdego z uczestników Kolacji dla Mężczyzn wystąpiły te wszystkie elementy, choć zapewne w najrozmaitszych proporcjach.

Warto zatem już teraz pomyśleć o kolejnej Kolacji dla Mężczyzn, by samemu przekonać się, które z elementów wydarzenia złożą się na 100% moich wspomnień...

Czesław Czudek

26-29 września— Konferencja ChSM

W ostatni weekend września w Zakościele miała miejsce konferencja Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Medycznego pod hasłem: „Medycyna na finiszu”. Wzięły w niej udział osoby z naszej parafii związane zawodowo ze służbą medyczną. Zachęcamy osoby związane z medycyną, by śledzić pracę ChSM.

29 września— Dziękczynne Święto Żniw

W ostatnią niedzielę września obchodziliśmy Dziękczynne Święto Żniw. Zapach chleba z ołtarza i cy-

namonek, które otrzymał każdy uczestnik nabożeństw, przypominał nam o wdzięczności.

*Tego dnia również dzieci uczęszczające na szkółkę niedzielną mogły rozmyślać o dziękczynieniu. Ciocie Monika i Iza nauczyły dzieci werse-
tu z Ewangelii Jana 6,35: „Ja jestem chlebem żywota; kto do mnie przychodzi, nigdy łaknąć nie będzie, a kto wierzy we mnie, nigdy pragnąć nie będzie.” Dzieci wysłuchały również historii biblijnej zapisanej w Ewangelii Jana „o nakarmieniu pięciu tysięcy”. W oparciu o werset i historię biblijną zgłębiliśmy prawdę biblijną, która mówi, że tylko Jezus zaspokaja głód fizyczny i duchowy każdego człowieka przychodzą-*

Uczestnicy konferencji ChSM w Zakościele.

cego do Niego. Na szkółce nie zabrakło również części praktycznej. Każde dziecko miało możliwość przygotowania na kromce chleba wesołych, niecodziennych kanapek, bo w kształcie zwierzątek i uśmiechniętych buziek. Z tej szkółki każde dziecko wyszło nakarmione duchowo i fizycznie.

Monika Podzorska

2 października - Konferencja Duchownych

2.10.2024 r. W Wodzisławiu Śląskim odbyła się Konferencja Duchownych Diecezji Katowickiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP. Rozważanie w kościele św. Trójcy poprowadził ks. Jan Kurko. Następnie już w sali parafialnej duchowni słuchali wykładu nt.: „Struktura organizacyjna kościołów luteranśkich za granicą”, który poprowadził ks. Adam Malina. Konferencję prowadził ks. Henryk Reske. Dziękujemy społeczności ewangelickiej w Wodzisławiu oraz gospodarzowi parafii ks. Danielowi Ferkowi za gościnę oraz życzymy

mu Bożego błogosławieństwa z okazji 50 - tych urodzin, które świętowano również podczas konferencji.

3 października - odwiedziny SP nr 6, Pyskowice

Tradycyjnie już SP nr 6 w Pyskowicach (klasa 6), odwiedziła nasz kościół ewangelicki w Pyskowicach. W ramach lekcji historii młodzież zdobyła wiedzę nt. reformacji, różnic wyznaniowych oraz lokalnej ewangelickiej społeczności. Duży ukłon kierujemy w stronę nauczyciela historii - Błażeja Kupskiego, który inicjuje te spotkania - prelekcje oraz młodzieży za uważne słuchanie.

5 października - Wykład N. i Z. Kłapów

Tego wieczoru mogliśmy wysłuchać wykładu Neli i Zbyszka Kłapów - „Jak nie stracić nastolatka? Jak mówić nastolatkom o Bogu?”

Podczas wykładu mogliśmy zapoznać się z najczęstszymi problemami w komunikacji z nastolatkiem.

Przyjrzelśmy się roli rodzica w tym czasie życia dziecka, a także mogliśmy podzielić się własnymi doświadczeniami. Wykład był inspirujący, zachęcający, motywujący do podejmowania dialogu i wprowadzania dobrych nawyków i zmian w komunikacji, nawet pomimo popełnionych wcześniej błędów. Serdecznie dziękujemy wykładowcom, którzy są przede wszystkim praktykami.

Ostatecznie wszyscy rodzice zostali wezwani do nieustannej modlitwy za swoje dzieci, której inspiracją i mottem mają być słowa proroka Jeremiasza:

Wstań...wylewaj jak wodę swoje serce przed obliczem Pana; podnieś ku Niemu swoje dłonie za dusze twoich dzieci...
Treny Jeremiasza 2,19

4-6 października OZME

W dniach 4-6.10.2024 r. w Cieszynie odbył się Ogólnopolski Zjazd Młodzieży Ewangelickiej pod

hasłem „Gen Z”. W Zjeździe uczestniczyła nasza młodzieżowa ekipa z opiekunami: Jadzią Jokiel i Sławkiem Kozakiem. Dziękujemy organizatorom (CME) za dobry czas!

9 października - Listy wsparcia z USA

Tradycyjną drogą pocztową otrzymaliśmy kartki zachęty od zaprzyjaźnionej szkoły w USA- Bethany Lutheran School w Ohio. Dzieci z pierwszych klas podstawówki napisały słowa wsparcia i otuchy w związku z powodzią, która dotknęła Polskę.

W ten sposób dzieci w USA chciały dać znać, że modlą się o nasz kraj i pamiętają o dzieciach w Polsce, które nie mogły iść do szkoły z powodu powodzi. Bóg ma swoich modlicieli w każdym kraju. Nigdy nie wiesz kogo Wszechmocny pobudzi do modlitwy za Ciebie. Kartki – listy zostały przekazane przez ks. Wojciecha Prackiego z Opola, do szkoły podstawowej w Lewinie Brzeskim.

10 października- prelekcja dla SP nr 27

10.10.2024 r. odbyła się prelekcja dla młodzieży z SP nr 27 w Gliwicach w kościele Marcina Lutra w Łabędach. Mówiliśmy o historii Reformacji, historii kościoła w Łabędach i Kościoła na świecie, zastanawialiśmy się nad różnicami wyznaniowymi, ale też doszliśmy do tego, co chyba najpiękniejsze i najważniejsze, że łączy nas Jezus Chrystus.

Dziękujemy Błażejowi Kupskiemu - historykowi, który przypro-
wadził tę gromadkę młodzieży, za otwartość i inicjatywę!

15 października - Wizyta i prelekcja dla LO Animator w Gliwicach

Młodzież z LO Animator w Gliwicach (kl.2) odwiedziła naszą gliwicką parafię. Ks. Andrzej zapoznał ich z historią Reformacji, historią ewangelików w Gliwicach oraz przedstawił różnice wyznaniowe. Prelekcja z sali parafialnej przeniosła się do kościoła, gdzie młodzież mogła zapoznać się z praktycznym funkcjonowaniem zboru, zadać pytania, zobaczyć i posłuchać o przekładzie ekumenicznym Biblii oraz posłuchać na bazie ewangelicznych historii o szacunku i miłości do innych ludzi.

25 października— Spotkanie z AmeryHanką

Na cotygodniowym spotkaniu młodzieżowym gościliśmy Hanię Walicę (połączenie zoom, na żywo z USA). Hania w 2020 roku wyjechała na studia w ramach stypendium oferowanego przez kościół ewangelicko-augsburski (ELCA) w USA. Podczas spotkania mogli-

możliśmy posłuchać o wrażeniach Hani z kilkuletniego już pobytu za granicą oraz posłuchać prelekcji na temat: Jak się uczyć? Spotkanie było bardzo udane z perspektywą na kolejne:) Hania zakończyła pomyślnie studia, a teraz pracuje nad podjęciem doktoratu. A my po pro-

stu kibicujemy dalej, wspieramy w modlitwach, wszak to dziewczyna z naszej grupy młodzieżowej z Gliwic!

Polecamy bloga Hani pod adresem internetowym:
„ameryhanka.blogspot.com”.

Z karty żałobnej

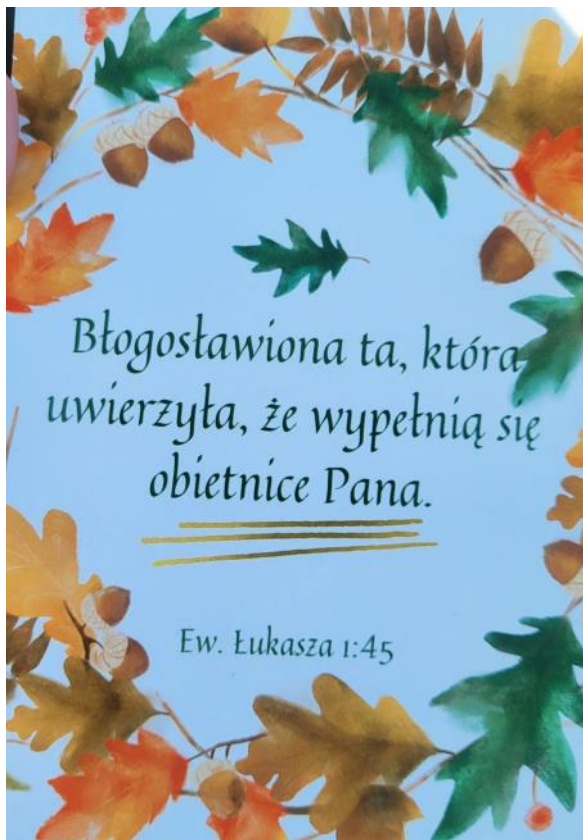
Informujemy, że w dniu 16.10.2024 r. zmarła śp. Urszula Błaszka urodzona 09.07.1941 r. w Gołdapi. Przeżyła 83 lata. Pogrzeb odbył się w dniu 23.10.2024 r. na cmentarzu komunalnym w Ligocie Zaborskiej przy ul. Św. Jacka. Rodzinie życzymy Bożego pokoju w trudnym czasie żałoby.

19 października— Śniadanie dla kobiet

Tym razem na Śniadaniu dla kobiet w Hotelu Mikulski w Gliwicach gościliśmy Lidię Czyż z Wisły Malinki, która odpowiadała na pytania dotyczące swojej nowej książki pt.: „Odrzucone dziedzictwo”. Oprawę muzyczną zapewniła Katarzyna Kupiec z chórkami. W tradycyjnym losowaniu można było wygrać tym razem nie tylko kosmetyki, ale i nową płytę Kasi, pt.: „Droga, Prawda i Życie”. Każda z pań otrzymała też inspirującą kartkę z wersetem z Biblii. Kartki przygotowała Urszula Czudek.

Dziękujemy wszystkim zaangażowanym.

Wrzesień – październik :

17 edycja Festiwalu All'Improvviso

We wrześniu i październiku mieliśmy okazję uczestniczyć w koncertach w ramach 17 edycji Festiwalu Muzyki Dawnej Improwizowanej All'Improvviso.

6 września wystąpił zespół COLOQUIO 6 – sektet dęty na instrumentach historycznych z premierą: W. A. Mozart – *Czarodziejski Flet*. Aranżacja opery na sektet dęty.

28 września słuchaliśmy Muzyków z gdańskich wież - TUBICINATORES GEDANENSES – zespołu trąbek historycznych wraz z orkiestrą kameralną pod kierownictwem artystycznym Pawła Hulisza.

4 października słuchaliśmy premiery: Jácara y Villancicos – „Z hiszpańską duszą” w wykonaniu Zespołu wokalnego CANTORIA z towarzyszeniem zespołu instrumentalnego.

13 października z repertuarem - Polscy kompozytorzy — mistrzowie kameralistyki - wystąpił kwartet smyczkowy - Equilibrium String Quartet.

Każdy z koncertów był niesamowity, tak jak niesamowite są przestrzenie klimatycznych ruin Teatru Victoria. Organizatorzy Festiwalu zapraszają na kolejne koncerty już w listopadzie i grudniu, o czym możemy przeczytać na internetowej stronie Festiwalu All Improvviso. Na zdjęciu zespół COLOQUIO 6

KONCERT KATARZYNY KUPIEC NA PAMIĄTKĘ REFORMACJI

27 października, niedziela

godz: 16:00

Kościół Ewangelicko-Augsburski

Piotra i Pawła w Pyskowicach

ul. Sienkiewicza 6

Wstęp wolny

PARAFIA
EWANGELICKO-AUGSBURSKA
w Pyskowicach

 pyskowice

ZACHĘCAMY DO WZIĘCIA UDZIAŁU W KONKURSIE!!!!

Ogólnopolski Konkurs Biblijny

„SOLA SCRIPTURA 2024/2025”

Wyznanie wiary Eliasza, Elizeusza i Amosa

I etap (szkolny/parafialny) 4-10.11.2024 r.	II etap (rejonowy/diecezjalny) 11.01.2025 r.	III etap (finał ogólnopolski) 22.03.2025 r.
I grupa, II grupa, III grupa – 1 Krl 16,29-22,54 2 Krl 1-2	I grupa, II grupa, III grupa – 1 Krl 16,29-22,54 2 Krl 1-2 dodatkowo 2 Krl 3-13	I grupa, II grupa, III grupa – 1 Krl 16,29-22,54 2 Krl 1-2 2 Krl 3-13 dodatkowo Księga Amosa

Konkurs rozgrywany jest w trzech grupach wiekowych:
I grupa – kl. IV-VI szkoły podstawowej, II grupa – kl. VII-VIII szkoły podstawowej, III grupa – szkoły ponadpodstawowe

Tekstem źródłowym w konkursie pisemnym jest BIBLIA EKUMENICZNA wydana przez Towarzystwo Biblijne w Polsce 2017.

Konkurs plastyczny

Uczestnicy – kl. I-III szkoły podstawowej, **temat** – **Cuda Elizeusza (wybrane)**,
szczegóły: www.zwiastun.pl/ogolnopolski-konkurs-biblijny/
format i technika – A4, technika: wyklejanka ze sznurka, nici, wełny

Organizatorzy: Wydawnictwo Augustana, Generalny Wizytator Nauczania Kościelnego

Ogólnopolski Konkurs Biblijny „Sola Scriptura” jest organizowany co roku przez Wydawnictwo Augustana oraz Generalnego Wizytatora Nauczania Kościelnego.

Przedmiotem konkursu jest każdorazowo inna księga biblijna lub jej określony fragment.

Konkurs jest przeprowadzany w trzech grupach wiekowych:

- **grupa I** – klasy IV-VI szkoły podstawowej;
- **grupa II** – klasy VII-VIII szkoły podstawowej;
- **grupa III** – szkoły ponadpodstawowe.

Konkurs odbywa się w trzech etapach: szkolno-parafialnym, diecezjal-

nym (regionalnym) oraz ogólnopolskim. Każdy z tych etapów ma formę pisemną – uczestnicy odpowiadają na pytania o różnym charakterze – otwartym i testowym.

Celem konkursu jest:

- zachęcanie do lektury Pisma Świętego;
- nawiązanie do ewangelickich tradycji związanych ze studiowaniem i dobrą znajomością ksiąg biblijnych Starego i Nowego Testamentu;
- kształtowanie i umacnianie wiary poprzez regularny kontakt z Bożym Słowem.

Tematy do konkursu plastycznego – uczniowie mogą wybrać z listy poniżej:

1. Cudowna moc Elizeusza – 2 Krl 4, 1- 7
2. Elizeusz i Szunamitka – 2 Krl 4, 8-17
3. Zatrute jedzenie – 2 Krl 4, 38-41
4. Rozmnożenie chleba – 2 Krl 4, 42- 44
5. Uzdrawienie Naamana – 2 Krl 5, 1-19
6. Zagubiona siekiera – 2 Krl 6, 1-7

Czytaj Biblię codziennie: <https://biblianacodzien.pl/>

NABOŻEŃSTWO I KONCERT TRIO SMYCZKOWEGO NA PAMIĄTKĘ REFORMACJI

Kościół Marcina Lutra w Łabędach
31 października 2024 r.
godz. 18.00
ul. Strzelców Bytomskich 18

W Pamiątkę Reformacji 31 października 2024r. o godz.18.00 w ewangelickim kościele Marcina Lutra odbędzie się nabożeństwo i koncert trio smyczkowego. Po nabożeństwie coroczna kwesta hospicyjna. Zapraszamy!

skład trio smyczkowego:

Alicja Pacześniak-Słota – I skrzypce,
Monika Cichy – altówka,
Joanna Zub – wiolonczela.

Centralne nabożeństwo połączone ze wspomnie- niem śp. ks. Alfreda Figa- szewskiego – 3 listopada 2024 r.

W dniu 3 listopada 2024 roku o godz.

15.00 w kościele Zbawiciela w Gliwicach odbędzie się centralne nabożeństwo, podczas którego chcemy wspomnieć, w 100 lecie urodzin, wieloletniego duszpasterza parafii gliwickiej i pyrkowickiej – śp. ks. Alfreda Figaszewskiego. Kazanie wygłosi wnuk księdza Alfreda – ks. Wojciech Płoszek. Po nabożeństwie zapraszamy do auli szkół Ewangelickiego Towarzystwa Edukacyjnego na poczęstunek i prelekcję – „Życiorys w obrazach”, którą poprowadzi ks. Jan Badura.

DROGA, PRAWDA I ŻYCIE

KASIA K Z ZESPOŁEM

10.11.2024 | GODZ. 18:00 | WSTĘP WOLNY
KOŚCIÓŁ EWANGELICKO-AUGSBURSKI W GLIWICACH

ul. JAGIELLOŃSKA 19

PARAFIA EWANGELICKO-AUGSBURSKA
w Gliwicach

Międzynarodowy Dzień Modlitwy o Prześladowa- ny Kościół – spotkanie modlitewne – 19 listopada

Zapraszamy 19 listopada, we wtorek od godziny 17.00 do Centrum Edukacyjnego Im. Św. Jana Pawła II w Gliwicach, gdzie rozpocznie się modlitewne spotkanie z okazji Międzynarodowego Dnia Modlitwy o Prześladowany Kościół. Będzie to modlitwa o poszczególne kraje, które widnieją na indeksie krajów, gdzie prześladowane jest chrześcijaństwo. Pracą związaną z Prześladowanym Kościołem zajmuje się

między innymi Organizacja OPEN DOORS. www.opendoors.pl

Spektakl Teatru EDEN dla dzieci – 1 grudnia

Serdecznie zapraszamy dzieci (w ramach szkoły niedzielnej) na spektakl TEATRU EDEN – Samotny Bogacz. 1 grudnia 2024 r. Niedziela. Spotykamy się jak zwykle w kościele o godz. 11.00, następnie ze świecą przechodzimy do sali parafialnej. Czas trwania spektaklu 40 minut.
Do zobaczenia!

Od początku trwania akcji prezenty z Polski trafiły do ponad 104 000 dzieci. Dziękujemy!

prezent pod choinkę

DOLAĆ DO OGÓLNOPOLSKIEJ AKCJI CHARYTATYWNEJ

ZATROSZCZ SIĘ O INNYCH I ZRÓB PREZENT DLA DZIECI

Z UKRAINY, BIAŁORUSI, RUMUNII I BULGARII

POMÓŻ NAM SPAKOWAĆ MIŁOŚĆ

POPRAZ AKCJĘ MOŻEMY RAZEM:

- NIEŚĆ POMOC TYM, KTÓRZY JEJ POTRZEBUJĄ
- POKAZAĆ, ŻE MAJĄC NIEWIELE, TEŻ MOŻNA SIĘ DZIELIĆ
- UCZYĆ EMPATII I WRAZLIWOŚCI
- DAĆ SPOSOBNOSĆ DO CHARYTATYWNEJ AKTYWNOŚCI

Wielej szczęścia jest
w dawaniu niż w braniu.
Dzieje Apostolskie 20,35

JOANNICI
Z MIŁOŚCI DO ŻYCIA

www.prezent.cme.org.pl

Organizator: Centrum Młodych i Ewangelizacji Kościoła Ewangelicko-Anglikańskiego w RP
Współorganizatorzy: Działania Kościoła Ewangelicko-Anglikańskiego w RP
i Stowarzyszenie Joannici Dzieła Pomocy Obojętni (Dział)

Spotkania z ks. Janem Kurko – 28.11, 5.12, 12.12

Serdecznie zapraszamy do naszej sali parafialnej przy ul. Jagiellońskiej 19a, na Spotkania z ks. Janem Kurko. Podczas których, będziemy zajmowali się Kościołem w Księdze Dziejów Apostolskich. Spotkania będą odbywać się w **czwartki o godz. 18.00.**

Zapraszamy
na
spotkania

KOŚCIÓŁ W KSIĘDZE
DZIEJÓW APOSTOLSKICH
CZWARTEK: 29.11, 05.12, 12.12
GODZ. 18:00
SALA PARAFIALNA
PRZY UL. JAGIELLOŃSKIEJ 19

ks. Jan Kurko

*Śniadanie dla
kobiet*

7 GRUDNIA
HOTEL MIKULSKI

GOŚĆ SPOTKANIA **NELA KLAPA**

Chrześcijańska Telewizja Internetowa (ChTI)

Zachęcamy do korzystania z kanału **Chrześcijańskiej Telewizji Internetowej** na portalu *YouTube* i subskrybowania go. Za pośrednictwem tego kanału prowadzimy transmisje nabożeństw, każdego dnia rano o godz. 7.00 pojawia się **Codziennik biblijny**, przygotowywany przez duchownych naszego Kościoła.

Wpłacaj przez Dotpay!

Wpłacaj darowizny przez dotpay - informacje na stronie gliwice.luteranie.pl, w zakładce „darowizna”.

Rozważania w Radiu Katowice w niedzielę o 7.10

We wszystkie niedziele i święta w Radiu Katowice emitowana jest audycja radiowa „Głos Życia”.

Spotkania modlitewne wróciły od września

Zapraszamy na cotygodniowe spotkania modlitewne, które odbywają się we wtorki o godz. 19.00 w sali parafialnej. Chcemy wspólnie modlić się o naszą parafię i wszystkie

inicjatywy, ale także o nas samych. Przyjdź jeśli tylko masz potrzebę!

Spotkania dla zainteresowanych wiarą i Kościołem

Zapraszamy serdecznie wszystkie osoby zainteresowane wstąpieniem do naszego Kościoła do kontaktu z ks. Andrzejem Wójcikiem w celu ustalenia terminu spotkań.

Koło Pań

Co tydzień, w czwartki o godz. 10.30, odbywa się w naszej sali parafialnej spotkanie Koła Pań, które prowadzi Jadwiga Jokiel. Wstęp wolny. Zapraszamy!

Herbatki parafialne

Każdy z nas doskonale wie o tym, że wspólne spotkania przy kawie, herbacie i cieście budują między nami relacje. Z tego powodu marzymy o zwiększeniu częstotliwości herbatek parafialnych po nabożeństwach. Zachęcamy zarówno do uczestnictwa, jak i do wsparcia przy organizacji - pieczeniu ciast, pomocy w przygotowaniu. Jeśli chcesz pomóc w organizacji herbatek skontaktuj się bezpośrednio z Gosią: nr 530 104 690 lub z kancelarią parafialną.

GRECJA
ŚLADAMI APOSTOŁA PAWŁA
23.02-02.03.2025

1 Dzień

Przylot do Aten o godz. 12:05: objazd miasta, zobaczymy: świątynię Zeusa Olimpijskiego oraz zrekonstruowany stadion Kali Marmaro, na którym odbyły się pierwsze nowożytnie igrzyska. Zobaczymy także słynnych gwardzistów greckich w tradycyjnych strojach trzymających wartę przed Grobem Nieznanego Żołnierza, Tryptyk Ateński Spacer po Place, rozrywkowej dzielnicy. Zwiedzimy również katedrę Dionizego Areopagity. Obiadokolacja i nocleg.

2 Dzień

Po śniadaniu zwiedzanie wzgórze Akropolu zwieńczone ruinami Partenonu - Świątyni Ateny Partenos (dziewicy) zbudowanej przez słynnego ateńskiego architekta Kallikratesa, monumentalna brama Propyleje, Odeon Herodosa Attyka, świątynia Ateny Nike, Erechtejon ze słynnym krużgankiem oraz Agora - centrum życia politycznego, religijnego i handlowego starożytnej Grecji, wzgórze Areopagu - na którym Apostoł Paweł przemawiał do Greków Przejazd w stronę Meteorów. Po drodze postój w Termopilach (bitwa z Persami 480 r. pne). Zakwaterowanie w Kalambace, obiadokolacja, nocleg.

3 Dzień

Po śniadaniu zwiedzanie kompleksu zabudowań sakralnych nazywanego przez Greków wiszącymi klasztorami. Meteory to unikat w skali światowej.

wej, zarówno pod względem architektonicznym, jak i widokowym. Wybudowane przed wiekami na niedostępnych skałach zachwycają każdego. Odwiedzając klasztory, można zapoznać się ze wspaniałą sztuką bizantyjską, która do dziś poraża swą strojnością, ogromem i pięknem. Zwiedzimy jeden duży klasztor oraz pracownię ikon bizantyjskich, w której dowiedzieć się można, jak pisze się ikony. Przejazd do Salonik-zwiedzanie miasta, jednego z piękniejszych w Grecji i drugiego co do wielkości. Postój przy Białej Wieży symbolu miasta oraz przy pomniku Aleksandra Wielkiego. Następnie przejazd do bazyliki św. Demetriusza, patrona miasta i zwiedzanie pięknego wnętrza, Forum Romanum, plac Arystotelesa, Zakwaterowanie w hotelu w Salonikach, obiadokolacja, nocleg.

4 Dzień

Po śniadaniu wyjazd do Filipii, od której św. Paweł rozpoczął w 49 r. swą misję w Europie. To starożytne miasto Filipa Macedońskiego, które trzykrotnie odwiedził św. Paweł, a którego mieszkańkę–Lidię ochrzcił jako pierwszą Europejkę. Św. Paweł do mieszkańców–Filipian skierował jeden ze swych Listów. Zobaczymy teren wykopalisk ze śladami starożytności: forum, amfiteatr, bazyliki oraz, prawdopodobne, "więzienie św. Pawła". Następnie udamy się do Kavali, do którego dotarł św. Paweł wraz z Sylasem i Tymoteuszem podczas swej pierwszej podróży do Europy (pomnik świętego Pawła), akwedukt Sulejmana. Przejazd w stronę Riwiery Olimpijskiej do Litochoro, górskiego miasteczka pod Masywem Olimpu, przejście wąwozem Enipeas; w Litochro czas wolny na kawę. Zakwaterowanie w hotelu w Platamonas, obiadokolacja, nocleg.

5 Dzień

Po śniadaniu przejazd na zwiedzanie Delf. Wyrocznia delficka była miejscem pielgrzymek antycznych Greków poszukujących boskich porad w sprawach polityki, wojny czy też miłości. Zwiedzimy najciekawsze części antycznej wyroczni: Świątynię Apollina, w której urzędowały Pytie, czyli antyczne wróżki, Skarbiec Ateńczyków, wspaniały teatr, który mógł pomieścić 5 tys. widzów, stadion, gdzie odbywały się igrzyska pytyjskie, "święte" Źródło Kastalskie. Przejazd w stronę Peloponezu, postój nad Kanałem Korynckim łączącym Morze Egejskie z Morzem Jońskim. Kanał w obecnej formie o długości 6,4 km i zaledwie 21 m

szerokości powstał około 100 lat temu, ale wzmianki o pomysle jego wybudowania sięgają czasów przed naszą erą. Czas wolny na pamiątkowe zdjęcia. Przejazd do Loutraki nad morzem, zakwaterowanie, obiadokolacja, nocleg.

6 Dzień

Dzień wolny – świadczenia w hotelu.

7 Dzień

Po śniadaniu przejazd do Nafplio, pierwszej stolicy niezależnego i wolnego państwa greckiego (po roku 1821), jednego z najpiękniejszych miast Grecji. Podziwiać będziemy wenecką fortecę Palamidi wznoszącą się nad starą, zabytkową częścią miasteczka. Przejazd do Epidavros i zwiedzanie najslawniejszego teatru antycznej Grecji, wyjątkowego pod względem warunków akustycznych, wpisanego na listę UNESCO. Przejazd do Myken – stolicy najstarszej starożytnej cywilizacji Peloponezu (kultura mykeńska). Prace wykopaliskowe, które przeprowadził tu niemiecki archeolog, Henryk Schliemann, ukazały światu wspaniałe skarby antyczne. Zwiedzanie: starożytna cytadela mykeńska, Lwia Brama, Pałac Królewski, Skarbiec Atreusza zwany grobowcem Agamemnona. Powrót do hotelu, kolacja, nocleg.

8 Dzień

Po śniadaniu przejazd do Koryntu, w którym Św. Paweł spędził 18 miesięcy i założył największą gminę żydowską. Posłuchamy o życiu Koryntian, zobaczymy największą agorę potężnego Polis i wyobrazimy sobie jak mogło funkcjonować jedno z najpotężniejszych miast – państw greckich. Zwiedzanie pozostałości doryckiej świątyni Apollina i ruin starożytnego

miasta. Na zrekonstruowanej agorze zobaczymy marmurowe podium – bema, z której przemawiał św. Paweł.

CENA: 1.500,- PLN i 980,- €/os (przy 30 uczestnikach)

CENA ZAWIERA:

- Bilet lotniczy na trasie Polska – Grecja - Polska, opłaty lotniskowe, bagaż zasadniczy 23 kg i mały bagaż podręczny;
- Transport komfortowym i klimatyzowanym autobusem na terenie Grecji;
- Zakwaterowanie (7 rozpoczętych noclegów) w pokojach dwu i trzy osobowych w hotelach 3*** - zgodnie z programem wycieczki;
- Wyżywienie HB - śniadania, obiadokolacje;
- Pilot z jęz. polskim; systemy słuchawkowe, wstępy do zwiedzanych obiektów;
- Ubezpieczenie KL – 20,000 €, NNW – 2000€ i bagaż – 200€.

CENA NIE ZAWIERA:

- Transferu na lotnisko;
- Wydatków własnych, posiłków nie wymienionych w programie;
- Ubezpieczenia od chorób przewlekłych 80 PLN/os;
- Ubezpieczenia od kosztów rezygnacji – 3% wartości imprezy lub 6% wartości imprezy (zwyżka za choroby przewlekłe);

*** Składki na TFG 10 zł/os TFP 10 zł/os.**

UWAGI:

1. Program jest ramowy i kolejność zwiedzania może ulec zmianie;
2. Napoje do kolacji są dodatkowo płatne;
3. Dopłata do pokoju 1 osobowego 150 EUR;
4. Oferta została skalkulowana dla grupy minimum 30 osób.

EMIR*travel* Emir Kasprzycki

PRZYKŁADOWE, MINIMALNE KWOTY SKŁADKI PARAFIALNEJ W ZALEŻNOŚCI OD DOCHODU DANEJ OSOBY

Dochód miesięczny	Składka miesięczna	Składka roczna
500,00 zł	5,00 zł	60,00 zł
800,00 zł	8,00 zł	96,00 zł
1 000,00 zł	10,00 zł	120,00 zł
1 300,00 zł	13,00 zł	156,00 zł
1 600,00 zł	16,00 zł	192,00 zł
2 000,00 zł	20,00 zł	240,00 zł
2 500,00 zł	25,00 zł	300,00 zł
3 000,00 zł	30,00 zł	360,00 zł
3 500,00 zł	35,00 zł	420,00 zł
4 000,00 zł	40,00 zł	480,00 zł
4 500,00 zł	45,00 zł	540,00 zł
5 000,00 zł	50,00 zł	600,00 zł
5 500,00 zł	55,00 zł	660,00 zł
6 000,00 zł	60,00 zł	720,00 zł
6 500,00 zł	65,00 zł	780,00 zł
7 000,00 zł	70,00 zł	840,00 zł
10 000,00 zł	100,00 zł	1 200,00 zł

KALENDARZ OFIAR OGÓLNOKOŚCIELNYCH

1. noworoczna na Fundusz Socjalny: styczeń;
2. na Fundusz Stypendialny: luty;
3. na Diakonię Polską: niedziela Invocavit;
4. na Fundusz Bratniej Pomocy im Gustawa Adolfa: maj / czerwiec;
5. na Domy Opieki (ofiara żniwna): wrzesień lub październik;
6. na Fundusz Ewangelizacyjno-Misyjny: październik;
7. ofiara w I niedzielę po Pamiątce Reformacji - "Fundusz na Dekadę Lutra" została przekształcona na: ofiarę na "Fundusz na Diasporę".

**SERDECZNIE DZIĘKUJEMY ZA WSZELKIE DAROWIZNY
ZŁOŻONE W OBU PARAFIACH!
ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA
SKŁADKI KOŚCIELNEJ**

Składkę można opłacać w kancelarii parafialnej lub przelewać na konto parafialne z dopiskiem darowizna - składka kościelna rok imię i nazwisko (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

Gliwice - 70 1020 2401 0000 0402 0044 8118
Pyskowie - 28 2490 0005 0000 4500 8371 4075

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej.

Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

**SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny
Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego
w Rzeczypospolitej Polskiej**

ZASADY OGÓLNE

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został confirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić co najmniej 1% jego dochodu.
2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

WYDARZENIA			
DATA	GODZ.	WYDARZENIE	MIEJSCE
3.11	15:00	Centralne Nabożeństwo wspomnieniowe i prelekcja w ETE	Kościół Zbawiciela i Aula ETE
10.11	18:00	Koncert Kasi Kupiec z zespołem	Kościół Zbawiciela
28.11	18:00	Spotkanie z ks. Janem Kurko	Sala parafialna
1.12	11:00	Teatr EDEN na Szkółce Niedzielnej	Sala parafialna
5.12	18:00	Spotkanie z ks. Janem Kurko	Sala parafialna
7.12	10:30	Śniadanie dla Kobiet	Hotel Mikulski
8.12	12:30	Walne zgromadzenie ETE	Sala parafialna
12.12	18:00	Spotkanie z ks. Janem Kurko	Sala parafialna
15.12	12:15	Kiermasz parafialny (po nabożeństwie w Gliwicach)	Kościół Zbawiciela
23.02.25-2.03.25	-	Wycieczka śladami Ap. Pawła	Grecja

PLAN NABOŻEŃSTW*

31.10 - Pamiątka Reformacji - 18.00 Łabędy (Kwesta na Hospicjum)
Nabożeństwo z udziałem trio smyczkowego

03.11 - 23 Niedziela po Trójcy Świętej

15.00 Gliwice, (komunia, wspomnienie śp. ks. A. Figaszewskiego)

* ofiara na „Fundusz na Diasporę”

10.11 - 3 Niedziela przed końcem roku kościelnego

8.00 Łabędy, 9.30 Pyskowice, 11.00 Gliwice (komunia, szkoła)

17.11 - Przedostatnia niedziela roku kościelnego

9.30 Łabędy (komunia), 11.00 Gliwice (komunia, szkoła)

24.11 - Niedziela Wieczności

8.00 Łabędy, 9.30 Pyskowice, 11.00 Gliwice (komunia, szkoła)

1.12 - 1 Niedziela w Adwencie

9.30 Łabędy (komunia) 11.00 Gliwice (komunia, szkoła z Teatrem EDEN)

8.12 - 2 Niedziela w Adwencie

8.00 Łabędy, 9.30 Pyskowice (komunia), 11.00 Gliwice (komunia, szkoła)

15.12 - 3 Niedziela w Adwencie

9.30 Łabędy, 11.00 Gliwice (komunia, szkoła, kiermasz świąteczny)

22.12 - 4 Niedziela w Adwencie

8.00 Łabędy, 9.30 Pyskowice, 11.00 Gliwice - **Nabożeństwo Rodzinne**

** UWAGA! Prosimy o równoległe śledzenie informacji na stronie internetowej parafii www.gliwice.luteranie.pl. Wykaz nabożeństw świątecznych ukaże się w kolejnym numerze Informatora Parafialnego.* Ewentualne zmiany w planie nabożeństw będą publikowane na stronie parafii oraz ogłaszane na nabożeństwach.*